

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	5
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	7
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	11
UCHWAŁY IZBY KARNEJ	12
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ	15
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	17
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	20

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 28/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych termin do wniesienia pozwu wzajemnego podlega ograniczeniom określonym w art. 479¹⁴ § 2 k.p.c. i art. 479¹⁸ § 3 k.p.c.?”

III CZP 29/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„W jakiej wysokości stosownie do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 154, poz. 753, z późn. zm.) należy pobrać opłatę sądową za wpis własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego w księdze wieczystej – na rzecz osób, które nabyły to prawo nie od spółdzielni mieszkaniowej – czy na podstawie § 31 pkt 2 piątą część wpisu stosunkowego, czy też w oparciu o § 33 pkt 3 dwudziestą część wpisu stosunkowego?”

III CZP 30/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle przepisu art. 896 k.c. zachodzi przypadek

niewykonania darowizny w sytuacji gdy darczyńca przenosi na obdarowanego spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego a osoba ta nie składa oświadczenia (deklaracji) o przystąpieniu do spółdzielni?”

III CZP 31/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przy ocenie skuteczności wypowiedzenia najmu łączącego powiat z gminą należy uwzględnić interesy podnajemcy oraz przepisy ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2001 r. Nr 71, poz. 733) ograniczające możliwość wypowiedzenia najmu w sytuacji, gdy umowa najmu została zawarta w celu zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych podnajemcy?”

III CZP 32/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku reprezentowania strony przez pełnomocnika, który nim nie może być, zastępowana przez niego strona może przed sądem odwoławczym skutecznie potwierdzić jego czynności dokonane przed sądem pierwszej instancji?”

III CZP 33/04

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy doręczona zobowiązanemu decyzja Zakładu Ubezpieczeń

Spółecznych, ustalająca wysokość należności z tytułu składek, może być podstawą wpisu hipoteki przymusowej na nieruchomości stanowiącej przedmiot współwłasności łącznej zobowiązanego i jego małżonka?”

III CZP 34/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy utworzenie przed wejściem w życie ustawy z dnia 30 maja 1962 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158 z późn. zm.) na powierzchniowych wodach płynących sztucznego zbiornika wodnego skutkowało przejściem na własność Państwa gruntu położonego pod takim zbiornikiem na podstawie przepisu art. 2 tej ustawy?”

III CZP 35/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bydgoszczy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60 ze zm.) obowiązującej w dniu 27 lipca 1999 r. ważna jest umowa dzierżawy gruntów znajdujących się w pasie drogowym zawarta przez osobę fizyczną lub prawną z zarządem gminy będącym stosownie do art. 19 ust. 5 cytowanej wyżej ustawy zarządcą drogi publicznej położonej w granicach miasta po wcześniejszym przekazaniu swoich uprawnień zarządowi drogi, powołanemu uchwałą rady gminy, która to gmina jest właścicielem gruntów?”

III CZP 36/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione

do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Czy w rozumieniu art. 2 pkt 1 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie kodeksu cywilnego lokatorem jest osoba, która posiadała spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego?

2. Czy osobie, o której mowa w art. 14 ust. 4 w.wym. ustawy przysługuje uprawnienie do lokalu socjalnego mimo wykonania eksmisji po wejściu w życie ustawy, tj. po 10 lipca 2001 r., skoro zasadą wydaje się być przysługiwanie uprawnienia tylko tym osobom, wobec których eksmisja nie została wykonana?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 18/04 – z dnia 12 maja 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koszalinie

Oplata za ogłoszenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym uiszczana na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (jedn. tekst: Dz. U. z 2001 r. Nr 17, poz. 209 ze zm.) należy do wydatków wymienionych w art. 4 pkt 6 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 88 ze zm.).

III CZP 20/04 – z dnia 12 maja 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Szkoda, o której mowa w art. 94 ust. 1 i art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96 ze zm.) może być naprawiona, w części przez przywrócenie do stanu poprzedniego, w pozostałej zaś części przez zapłatę odszkodowania.

III CZP 22/04 – z dnia 12 maja 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach

W postępowaniu egzekucyjnym przeciwko osobie zobowiązanej do świadczeń alimentacyjnych na podstawie tytułu egzekucyjnego ustalającego alimenty na rzecz osoby pobierającej świadczenia z funduszu alimentacyjnego komornik na wniosek Zakładu Ubezpieczeń Społecznych może wszcząć egzekucję z nieruchomości dłużnika

alimentacyjnego.

III CZP 24/04 – z dnia 18 maja 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gdańsku

Odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może – stosownie do okoliczności sprawy – obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego.

III CZP 21/04 – z dnia 19 maja 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy

Jeżeli radca prawny został umocowany na podstawie dalszego pełnomocnictwa procesowego, jest on uprawniony do uwierzytelnienia jedynie odpisu swego pełnomocnictwa.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CK 287/02 – postanowienie z dnia 2 kwietnia 2003 r.

1. Zobowiązanie wekslowe może być objęte zapisem na sąd polubowny.

2. W postępowaniu przed sądem polubownym nie jest wyłączone stosowanie przepisów o postępowaniu nakazowym (art. 484¹-497 k.p.c.).

III CK 167/02 – wyrok z dnia 2 grudnia 2003 r.

Działający na podstawie zlecenia (art. 742 k.c.) nie może żądać od zleceniodawcy spełnienia do jego rąk świadczenia wynikającego z zobowiązania, które przyjmujący zlecenie zaciągnął w imieniu własnym w celu należytego wykonania zlecenia.

III CK 430/03 – wyrok z dnia 2 grudnia 2003 r.

Obowiązek dbałości o życie i zdrowie człowieka może wynikać nie tylko z ustawy, ale także z rozsądku, popartego zasadami doświadczenia życiowego, które nakazują nie tylko unikania zbędnego ryzyka, lecz także podjęcia koniecznych czynności zapobiegających możliwości powstania zagrożenia dla życia lub zdrowia człowieka.

I CK 358/02 – wyrok z dnia 3 grudnia 2003 r.

Kryteria mające kształtować wzorzec przeciętnego klienta i ustalenia dotyczące przesłanek określonych w art. 16 ust. 1 pkt 2

ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503), nie mogą pomijać możliwości samodzielnej weryfikacji uzyskanych informacji i wyobrażeń przez adresata reklamy o towarze, warunków panujących na określonym segmencie rynku, a także potrzeb do zaspokojenia których uczestnik rynku zmierza podejmując decyzję o nabyciu reklamowanego towaru.

V CK 90/03 – wyrok z dnia 10 grudnia 2003 r.

Postanowienie ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco, według którego ubezpieczeniem nie są objęte szkody spowodowane kradzieżą szczególnie zuchwałą, jeżeli była ona następstwem rażącego niedbalstwa właściciela pojazdu, nie wyłącza odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń, jeżeli zapłata odszkodowania odpowiada w danych okolicznościach zasadom współżycia społecznego (art. 827 § 1 k.c.).

IV CK 244/02 – wyrok z dnia 17 grudnia 2003 r.

W razie nabycia własności nieruchomości na podstawie przepisów ustawy z dnia 4 września 1997 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego przysługującego osobom fizycznym w prawo własności (jedn. tekst: Dz. U. z 2001 r. Nr 120, poz. 1299) opłata roczna za użytkowanie wieczyste podlega zmniejszeniu proporcjonalnie do czasu trwania prawa użytkowania wieczystego.

IV CK 288/02 – wyrok z dnia 17 grudnia 2003 r.

Roszczenie o zapłatę pierwszej opłaty rocznej, dochodzone przez gminę od spółdzielni na podstawie art. 2c ust. 6 ustawy z dnia 29 września 1990 r. o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i

wywłaszczeniu nieruchomości (Dz. U. z 1992 r. Nr 91, poz. 455), nie jest roszczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej.

I CK 7/03 – wyrok z dnia 18 grudnia 2003 r.

Brak w tzw. umowie faktoringu niewłaściwego warunku rozwiązującego tej treści, że niespłacenie wierzytelności przez dłużnika powoduje jej powrót do faktoranta (cedenta), nie eliminuje uprawnienia faktora do dochodzenia przelanej wierzytelności od dłużnika. Uprawnienia tego nie podważa zamieszczenie w umowie faktoringu klauzuli, która daje możliwość faktorowi zaspokojenia wierzytelności od faktoranta w razie niespłacenia przez dłużnika całości lub części wierzytelności (tzw. klauzula gwarancyjna lub regresowa).

III CK 80/02 – wyrok z dnia 19 grudnia 2003 r.

Artykuł 25 § 1 prawa prywatnego międzynarodowego nie uprawnia do wyboru prawa dla przelewu wierzytelności. Przelew określonej wierzytelności podlega prawu właściwemu dla tej wierzytelności.

III CK 155/02 – wyrok z dnia 19 grudnia 2003 r.

W sprawie o zasądzenie renty na podstawie art. 446 § 2 k.c. – wytoczonej przez żonę, zamieszkałą na Ukrainie na skutek śmierci męża w wypadku samochodowym w Polsce – ustalenie istnienia uprawnienia do alimentacji wymaga zastosowania prawa ukraińskiego (art. 29 ust. 1 umowy między Rzeczypospolitą Polską a Ukrainą o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych i karnych, sporządzonej w Kijowie dnia 24 maja 1993 r., Dz. U. z 1994 r.

Nr 96, poz. 465 i 466 ze zm.).

III CK 319/03 – postanowienie z dnia 19 grudnia 2003 r.

Pojęcie „sprawy” w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji ma charakter autonomiczny i obejmuje również sprawy, które nie są sprawami cywilnymi, sądowo-administracyjnymi lub karnymi; sprawy te rozpoznaje sąd powszechny w postępowaniu cywilnym.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 14/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy treść § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm.) wskazuje, że w razie skazania kilku oskarżonych ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism w postępowaniu przygotowawczym oraz w każdej instancji w postępowaniu sądowym wynosi po 20 złotych od każdego z nich, czy też suma ryczałtów za każde z tych postępowań podlega rozłożeniu według zasad słuszności na podstawie art. 633 k.p.k.?”

I KZP 15/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zawarta w art. 456 k.p.k. reguła, że sąd odwoławczy o utrzymaniu w mocy, uchyleniu lub zmianie wyroku sądu pierwszej instancji orzeka wyrokiem znajduje zastosowanie również wówczas, gdy zaskarżone zostało samo uzasadnienie wyroku?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 42/03 – z dnia 21 maja 2004 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Miejscem popełnienia czynu określonego w art. 43 ustawy z 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 75, poz. 468 ze zm.) może być także terytorium państwa obcego. Znamię „wbrew przepisom ustawy” należy w takiej sytuacji rozumieć jako dotyczące przepisów ustawy obowiązującej w miejscu popełnienia czynu.

I KZP 2/04 – z dnia 21 maja 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Złotoryi:

„Czy rozpoznanie zażalenia pokrzywdzonego przez sąd rejonowy orzekający jako organ odwoławczy na postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania *«in rem»* następuje na zasadach ogólnych określonych w Dziale IX, Rozdziale 48, a w szczególności czy do tej sytuacji ma «odpowiednie» zastosowanie art. 437 k.p.k. w części dotyczącej możliwości zmiany zaskarżonego postanowienia a jeżeli tak to, jaki jest możliwy zakres tej zmiany, czy też w stosunku do art. 437 § 1 k.p.k. – art. 330 § 1 k.p.k. stanowi *lex specialis* nadający mu charakter dyspozycji szczególnej, całkowicie eliminującej normę ogólną i nakazujący przyjąć, że sąd nie jest władny zmienić zaskarżonego postanowienia a jedynie alternatywnie utrzymać je w mocy lub uchylić?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 3/04 – z dnia 21 maja 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie:

„Czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych mieści się w kręgu podmiotów wymienionych w art. 17 § 3 k.p.s.w. skoro w oparciu o przepisy art. 66 ust. 4 i art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.) w kontekście przepisów ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548) można jedynie ustalić, że podmiot ten realizując zlecane zadania administracji rządowej w zakresie zabezpieczenia społecznego pozostaje organem administracji publicznej w rozumieniu art. 5 § 2 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, jako podmiot wymieniony w art. 1 pkt 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, nie jest zaś organem administracji rządowej?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 4/04 – z dnia 21 maja 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Dolnej granicy grzywny przewidzianej w sankcji art. 219 ust. 1 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. Nr 139, poz. 934 ze zm.) nie określa się na podstawie art. 33 § 1 i § 3 k.k., a stanowi ją kwota 1 złoty.

I KZP 5/04 – z dnia 21 maja 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi:

„Czy zakaz przewidziany w art. 186 § 1 zd. drugie k.p.k. dotyczy również sytuacji, gdy osoba wymieniona w tym przepisie nie może być wezwana na rozprawę, toczącą się po uchyleniu wyroku i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania, z powodów

wskazanych w art. 391 § 1 k.p.k., w szczególności z uwagi na śmierć tej osoby, ale złożyła zeznania w postępowaniu przygotowawczym, po czym przed rozpoczęciem pierwszego zeznania w postępowaniu sądowym skorzystała z prawa odmowy zeznań?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 6/04 – z dnia 21 maja 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie

Art. 323 § 3 zd. 2 k.p.k. ma charakter mieszany: procesowo-materialny, a więc z jednej strony określa tryb postępowania w przedmiocie quasi środka zabezpieczającego w postaci przepadku, z drugiej zaś materialną przesłankę jego stosowania, którą jest „niewykrycie sprawców przestępstwa”. Przewidziana w tym przepisie regulacja nie podlega wyłączeniu spod zastosowania zasady *lex mitior agit* (w odniesieniu do przestępstw skarbowych wyraża ją art. 2 § 2 k.k.s.).

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

V KK 248/03 – postanowienie z dnia 1 marca 2004 r.

W wypadku, gdy czynności wykonawcze sprawcy wyłudającego nienależny zwrot podatku VAT, w myśl ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 ze zm.), nie sprowadzają się do zaniechania rzetelnego zgłoszenia przedmiotu opodatkowania, prowadzącego do uniknięcia wydatku z własnego mienia kosztem uszczuplenia spodziewanego dochodu finansowego Skarbu Państwa, lecz polegają na działaniu fingującym istnienie obowiązku podatkowego – wyłącznie w celu osiągnięcia z tego tytułu korzyści z majątku Skarbu Państwa – przez upozorowanie przed organem skarbowym (przy pomocy fikcyjnych dokumentów lub przez podjęcie innych jeszcze czynności) przeprowadzenia realnej transakcji, w tym dotyczącej rzeczywiście istniejącego towaru, a nie jego substytutu, to działanie takie stanowi przestępstwo określone w przepisach Kodeksu karnego, nie zaś przestępstwo skarbowe.

II KK 375/03 – wyrok z dnia 9 marca 2004 r.

Kryterium niezbędnego dla możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary grzywny ustalenia, że karę tę orzeczono jako samoistną (art. 69 § 1 k.k.) jest wyłącznie treść zapadłego *in concreto* orzeczenia o karze; bez znaczenia pozostaje natomiast zagrożenie określone w sankcji normy stanowiącej podstawę odpowiedzialności.

V KK 351/03 – postanowienie z dnia 20 kwietnia 2004 r.

Wykonuje czyn zabroniony wspólnie i w porozumieniu z inną osobą (art. 18 § 1 k.k.) także ten, kto nie biorąc osobiście udziału w czynności sprawczej tego czynu, swoim zachowaniem zapewnia realizację uzgodnionego z tą osobą wspólnego przestępczego zamachu.

IV KK 417/03 – postanowienie z dnia 21 kwietnia 2004 r.

Niedopełnienie przez prezesa sądu wymogu wskazania w zarządzeniu o wyznaczeniu rozprawy głównej (art. 350 § 1 k.p.k.) „ważnej przyczyny”, o jakiej mowa w art. 170 § 1 u.s.p., nie stanowi uchybienia w postaci nienależytej obsady sądu (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.).

I KZP 5/04 – postanowienie z dnia 21 maja 2004 r.

Oświadczenie świadka uprawnionego do odmowy złożenia zeznania, który zeznawał w charakterze świadka w postępowaniu przygotowawczym, a następnie w terminie określonym w art. 186 § 1 k.p.k. oświadczył, że korzysta z tego prawa – wywołuje skutki prawne również po jego śmierci, podobnie jak i inne oświadczenia woli składane w toku procesu karnego przez strony procesowe oraz jego uczestników. Znaczenia tych oświadczeń, co do zasady, nie eliminuje przecież śmierć osoby zainteresowanej.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I UZP 1/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pracownik urzędu państwowego, z którym rozwiązano stosunek pracy w okolicznościach wskazanych w art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953 ze zm.) może wcześniej przejść na emeryturę na zasadach określonych w tym przepisie, jeżeli wymagany wiek 60 lat osiągnie po dniu rozwiązania stosunku pracy?”

II PZP 8/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pracownik, który z pracodawcą zawarł porozumienie w przedmiocie rozwiązania umowy o pracę i wypłacie odszkodowania może uchylić się na podstawie przepisu art. 88 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p., jedynie częściowo od skutków prawnych tego oświadczenia a to w zakresie wysokości umówionego odszkodowania?”

II PZP 9/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zezwolenie strony przeciwnej na wejście do procesu nabywcy prawa (wierzytelności) objętego sporem w miejsce zbywcy, przewidziane w art. 192 pkt 3 k.p.c. może być wyrażone w sposób dorozumiany?”

II UZP 7/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest droga sądowa do rozpoznania skierowanego przeciwko organowi rentowemu roszczenia o nakazanie przekazania składek do otwartego funduszu emerytalnego?”

III SZP 3/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Jakie skutki prawne wywołuje złożenie przez partię polityczną sprawozdania określonego w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 837 ze zm.) po terminie wskazanym w tym przepisie i po złożeniu przez Państwową Komisję Wyborczą wniosku do sądu o wykreślenie tej partii z ewidencji (art. 38c ust. 1 cyt. ustawy):

1. czy PKW winna orzec o odrzuceniu spóźnionego sprawozdania i jeżeli tak, jaki to ma wpływ na złożony w sądzie wniosek o wykreślenie partii politycznej z ewidencji,

2. czy też fakt wcześniejszego złożenia wniosku do sądu o wykreślenie partii politycznej z ewidencji pozbawia skutków prawnych sprawozdania złożonego po tym terminie?”

III UZP 2/04

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis art. 14 ust. 6 ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2001 – 2006 (Dz. U. z 2001 r. Nr 76, poz. 804 ze zm.) pozwala na wypłatę emerytury wojskowej (art. 41 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin – jednolity tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 11, poz. 108 ze zm.) także za okres, za który żołnierz otrzymał jednorazowe odszkodowanie na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2001 – 2006?”

**UCHWAŁY IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

II UZP 5/04 – z dnia 6 maja 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Wypłata części uzupełniającej świadczenia rolnika, który będąc właścicielem lub posiadaczem gospodarstwa rolnego faktycznie nie prowadzi w nim działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 20 stycznia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (jedn. tekst: Dz. U. z 1998 r. Nr 6, poz. 25 ze zm.) nie ulega zawieszeniu na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 w związku z ust. 4 tej ustawy.

II UZP 6/04 – z dnia 6 maja 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych może odmówić umorzenia z tytułu składek w przypadku wystąpienia ich całkowitej nieściągalności, o której mowa w art. 28 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.).

II UZP 4/04 – z dnia 13 maja 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Podstawę prawną do wypłacania przez Wojskowe Biuro Emerytalne odsetek za opóźnienie w wypłacie świadczeń emerytalno-rentowych w okresie przed dniem 1 października 2003 r. stanowił art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.) w związku z

art. 11 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66 ze zm.).

III UZP 11/03 – z dnia 13 maja 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie

Przyjęcie okresu faktycznego ubezpieczenia dla ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego zgodnie z zasadami określonymi w art. 174 ust. 3 w związku z art. 17 ust. 1 lub 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353) może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy podstawy tej nie można obliczyć na zasadach przewidzianych w art. 174 ust. 3 w związku z art. 15 i 16 tej ustawy.

II PZP 6/04 – z dnia 20 maja 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

1. Przepis art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2003 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 ze zm.) stanowi samodzielną podstawę prawną do dochodzenia wskazanych w nim roszczeń w zakresie w jakim odpowiedzialność za nie ponosiłby pracodawca zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jedn. tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144 ze zm.).

2. Sprawa o roszczenie określone w art. 56 powołanej wyżej ustawy z dnia 30 października 2003 r. jest sprawą z zakresu prawa pracy.

II PZP 7/04 – z dnia 20 maja 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu

Przejściowy charakter regulacji zawartych w przepisach art. 4a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 ze zm.) nie dotyczy wysokości wynagrodzenia ukształtowanej w wyniku jego wzrostów przewidzianych w tych przepisach.